

NORGES HØYESTERETT

Den 17. desember 2007 avsa Høyesterett kjennelse i

HR-2007-02121-A, (sak nr. 2007/1620), straffesak, anke,

A (advokat Berit Reiss-Andersen)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (førstestatsadvokat Knut H. Kallerud)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Flock:** A ble 2. november 2006 satt under tiltale ved Salten tingrett for overtredelse av straffeloven § 239 første straffalternativ, for ved uaktsomhet å ha forvoldt en annens død ved bruk av motorvogn. Tiltalen gjaldt også overtredelse av vegtrafikkloven § 31 jf. § 3. Som grunnlag ble angitt:

”Søndag 11. juni 2006 ca. kl. 13.00 i krysset Jordbruksveien – Sivert Nilsens gate i Bodø, som fører av en Volkswagen Transporter med kjennemerke NN 00000, var han ikke tilstrekkelig aktsom, idet han for sent ble oppmerksom på B, som gikk i fotgjengerfeltet. Han kjørte på B med bilens front og B falt og kom under As bil. B døde av bl.a. hodeskadene han fikk som følge av sammenstøtet.”

- (2) Tingretten avsa dom 13. februar 2007 hvor A ble frifunnet både for kravet om straff og for krav om oppreisning. Dommen ble avsagt under dissens idet rettens formann stemte for domfellelse.
- (3) Etter at statsadvokaten hadde anket til Hålogaland lagmannsrett over tingrettens bevisbedømmelse under skyldspørsmålet, avsa lagmannsretten 24. september 2007 dom med slik domsslutning:

”1. A, født 00.00.1951, dømmes for en overtredelse av straffeloven § 239 første straffalternativ og vegtrafikkloven § 31 jf. § 3, til en straff av fengsel i 30 – tretti – dager.

2. **A dømmes til tap av førerett for motorvogn i 3 – tre – år, jf. Vegtrafikkloven § 33 nr. 1 jf. tapsforskriften § 2-4 andre ledd. Ved gjennerverv av førerett etter utløpet av tapsperioden må full ny førerprøve avlegges, jf. Tapsforskriften § 8-3 siste ledd.**

3. **A frifinnes for krav om oppreisningserstatning.”**

- (4) Domfelte har anket lagmannsrettens dom til Høyesterett. Anken gjelder straffutmålingen.
- (5) *Jeg er kommet til at anken ikke kan føre frem.*
- (6) Forut for ulykken kjørte domfelte vestover i Sivert Nielsens gate i Bodø hvor det er fartsdumper og fartsgrense på 30 km/t. I krysset med Jordbruksveien skulle han svinge til venstre mot syd. Han la bilen inn mot midten av veien og bremsset, uten helt å stoppe opp. Da han så at det ikke kom trafikk fra høyre, svingte han til venstre. Den midtre delen av fronten på bilen traff da B, som var i ferd med å gå over et fotgjengerfelt i Jordbruksveien mot øst, og dermed altså mot bilens kjøreretning før krysset. Da B ble truffet av bilen, var han kommet omtrent halvveis over den ca. 8 meter brede Jordbruksveien. B havnet under bilen og ble trukket med ca. 15 meter sørover Jordbruksveien før bilen stanset. Han døde senere samme dag av de skadene han ble påført.
- (7) Forsvareren har for Høyesterett gjort gjeldende at den uaktsomhet som domfelte utviste, ligger i den nedre del av det område som omfattes av straffeloven § 239, og at den riktige reaksjon da vil være betinget fengsel.
- (8) Etter trafikkreglene § 9 nr. 2 annet ledd ”har kjørende vikeplikt for gående som befinner seg i gangfeltet eller er på veg ut i det”. Dette innebærer at en sjåfør har en streng aktsomhetsplikt ved kryssing av gangfelt. I dette tilfellet var gangfeltet synlig for domfelte fra minst 50 meters hold.
- (9) Det var ved anledningen gode kjøreforhold. Ulykken skjedde rundt kl. 13.00 en dag nær midten av juni med lettskyet, pent vær. Det var ingen forstyrrende trafikk, og det er ingen holdepunkter for at fotgjengeren – en 64 år gammel mann – på noen måte beveget seg på en irregulær måte. Bilen var i orden, og det er ikke opplysninger som kan tyde på at domfelte ble forstyrret av utenforliggende omstendigheter.
- (10) Domfelte hadde vikeplikt for trafikk fra høyre i krysset. Det er rimelig å anta at han under nedbremsingen frem mot krysset først og fremst har hatt sin oppmerksomhet rettet mot eventuell trafikk fra høyre. Når han likevel kjører videre i sving mot venstre og kommer inn i det kryssende gangfeltet, uten å ha registrert fotgjengeren, viser det at han under denne del av kjøringen ikke kan ha hatt sin oppmerksomhet rettet fremover og mot venstre. Domfelte kan vanskelig høres med at det var de aktuelle lysforhold – kontraster med lys og skygge og eventuelt motlys – som var årsak til at han ikke ble oppmerksom på fotgjengeren.
- (11) Ved å kjøre på denne måten har domfelte klart overtrådt vikeplikten for gående som befinner seg i et fotgjengerfelt og det generelle krav til aktsomhet ved kryssing av et slikt felt. Slik trafikksituasjonen var, er det ikke tale om den type uoppmerksomhet som enhver bilist kan gjøre seg skyldig i fra tid til annen. Dette understrekes ved at lagmannsrettens domfellelse også omfatter anvendelse av straffeloven § 239, og ikke bare vegtrafikkloven § 3. Jeg er i likhet med lagmannsretten kommet til at uaktsom kjøring av denne karakter

bør straffes med ubetinget fengsel, og jeg ser ingen grunn til å endre lagmannsrettens straffutmåling.

(12) Jeg bemerker avslutningsvis at lagmannsretten i sin domsslutning har unnlatt å vise til bestemmelsene i straffeloven § 62, eventuelt § 63. Jeg er kommet til at anken må forkastes, og finner ikke grunn til å utforme noen ny domsslutning.

(13) Jeg stemmer for denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.

(14) Dommer **Stabel:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.

(15) Kst. dommer **Sverdrup:** Likeså.

(16) Dommer **Endresen:** Likeså.

(17) Dommer **Stang Lund:** Likeså.

(18) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

K J E N N E L S E :

Anken forkastes.

Riktig utskrift bekreftes: